

Say Thơ

Hàn Mặc Tử

Bốn mùa thơ xanh xanh như cầm thạch
Chim ngàn trắng đem tiếng lạ về ca .
Ca, cầm ca, tơ đồng vọng dang ra
Cho thêm ý, nguồn hương thêm đầy dẫy .
Màu như ru, sóng âm thanh xô đẩy .
Bao hương thơm trong lời nguyện chiều nay,
Lên bốc lên và ân huệ dường bay .
Ôi! khí hậu lọc bao nguồn ánh sáng.
Chưa no sao ? Nhân tử êm vô hạn
Do bàn tay Thiên Chúa chảy tuôn ra .

Ca, cầm ca, tơ đồng vọng dang ra .
Đức ân ái dồn lên muôn trượng cả .
Hãy quỳ lạy nhìn xem cho sướng đã,
Cả lòng thơ say tốt khí linh thiêng.
Nhạc nồng say mà tình tự còn nguyên.
Cơn sốt sáng xinh hơn cầu vàng diệp,
Ngửa tay thôi, ơn trời đã xuống hiệp.

Trắng và trắng cho thấm hết mọi nơi .
Người thế gian, ôi miệng lưỡi đâu rồi ?
Và tán tạ và khong khen nức nở .
Trắng tờ mờ một trời mơ sớm nở
Bao hoa hồng màu nhiệm Nữ Vương xưa .
Ôi! đây là đền cao ngự nhà vua
Dòng Đa Vít thuở xưa trời sáng cả .
Hãy quỳ lạy nhìn xem cho sướng đã,
Quê hương thơ đắm thắm biết dường nào .
Đây là vườn nên hoa lá xôn xao .
Gió đổi mới thêm hương cho ánh sáng.
Mùa rộng rãi, trái trắng chao vô hạn,
Ngon thơm hơn thái tảo bữa hôm nay .
Điệu đàn xưa không sánh kịp bường đây
Bởi huyền diệu in như màu nguyệt bạch,
Bởi ước ao tuôn tràn vô pho sách,
Bởi Thánh Kinh no chán nghĩa sâu xa
Lần hít trí khôn ngoan người thế .
Người đã khấn say sưa vô cùng để
Hiệp hòa thơ cho yêu mến bằng khuâng,
Bao nhiêu lòng ai trút sạch lằng lằng.
Đây tất cả, hỡi ôi! Minh Thánh Chúa,
Của tế lễ là nguồn ơn chan chứa,
Đáng trọng thiên và rất đáng mong ơn.
Ly Tao rằng đàn ngọc cũng theo đồn
Bởi đạo hạnh rung muôn dây tình cảm.
Không mê chi kỳ trân người vàng chạm,
Trời cỏ bông bay thú vị tiêu dao,
Rượu nồng thơm say hoa nguyệt hồng đào .
Đây chỉ mới xe vắn vương lòng dạ .

Hãy quỳ lạy nhìn xem cho sướng đã,
Không gì tiên cho sánh kịp bường thơ .
Tính chất thanh mà phẩm vật không ngờ,
Rất yêu chuộng màu nhờn đức sạch sẽ .
Hồn rất vốn ưa phiêu diêu trong gió nhẹ,
Bay giang hồ không sót một phương nào .
Càng lên cao dây đồng vọng càng cao,
Quyến rũ biết bao kinh cầu nguyện
Và kết tinh thành hào quang kim tuyến
Theo tràn về cho đến cõi vô biên.
Hân hoan thôi! Thơ dường gặp hương nguyên
Là sum hiệp với muôn vì cả Thánh.
Tôi là kẻ đi đường đêm gió lạnh,
Không mong gì hơn kêu gọi tấm lòng thơ .
Bởi chưng đây là xuân trước đợi chờ,
Hơi ấm áp như một nguồn an ủi .
Trời mở rộng và không ai hờn tủi,
Lượng bao dong tha thiết cánh tay êm.
Chao! Tràn trề là phúc hạnh ban đêm,
Va đây chính là cao lương mỹ vị
Của nguồn đạo mà ngày xưa Thánh Khí
Thơ với lòng ai phối hiệp nên duyên.
Mà ai đâu cầm được nỗi niềm riêng.